

А сега — дай ржка за ржка
И напредъ съсь стѣпки по-твърди!

Спътникъ ни сѣ били въ живота
Страдания и бѣдность въ чужбина,
Но тѣхъ сме ний братски дѣлили
И пакъ ще ги дѣлимъ двамина...

Ще дѣлимъ ний хорски укори,
Ще търпимъ и присмѣхъ глупешки, —
Ще търпимъ, но нѣма да охнемъ
Прѣдъ никакви мъжки човѣшки.

И глава ний нѣма да сложимъ
Прѣдъ страсти и свѣтски кумири;
Сърцето си вече кавахме
Съ печалнитѣ наши двѣ лири...

Напредъ сега съ чувства и мисли
Послѣдната дѣлба да дѣлимъ:
Да изпълнимъ дума завѣтна —
На смъртъ, братко, на смъртъ да вървимъ!

Хр. Ботевъ.

Покажи ми такава обитель.

Покажи ми такава обитель, —
Азъ такъвъ кжтъ съмъ ощъ не виждаль,
Дѣ съятельтъ твой и хранитель,
Дѣ селякътъ да не е стеналь!...
Стене той по поля, по долини,